

MATINALS

28 de gener

Pals - Gualta - Pals

Itinerari d'uns 14 km. Gualta (15 m alt.), Puig de la Font Pasquala (92 m alt.), Fontanilles, camí d'Ullastret, Palau-sator, Fontclara, Masia de can Bac, l'estany de Pals, riera Grossa, el Pedró i Pals.

Excursió molt planera i sense desnivells, exceptuant el Puig de la Pasquala, cim molt dominant sobre la plana i la costa, amb vistes sobre les Medes i més a la dreta totes les petites viles del nostre recorregut i més al fons els primers contraforts de les Gavarres.

Els pobles de la plana, tots amb un aire medieval, els conreus, les rieres i les hortes fan que el paisatge sigui molt especial i ens fan evocar el que deuria ser antigament la vida rural a la plana empordanesa. Avui ens fa un dia plujós, travessem camps de conreu, aquests ploren aigua per totes les vessants i omplen els camins de reguerols i fangars.

Vocal: Alfons Garcia

11 de febrer

Montornès - Castell de Sant Miquel

Tot sortint de Granollers pel carrer Anselm Clavé, es pot veure al fons de tot, el Turó de Sant Miquel de 450 metres d'alçada i la torre del seu castell, d'origen carolingi.

Vam accedir per Montornès, començant pel barri del Castell i la darrera pujada es va fer creuant els boscos, per un camí obert fa deu anys en ocasió de la pujada al Castell dels Gegants de Montornès.

Al baixar vam passar pel Coll Mercader, i tot seguit vam poder divisar des de la carena els terrenys de Can Fenosa, que si algú no ho evita, seran ocupats per la Coca-cola.

Ens vam acomiadar d'aquesta ruta matinal, veient la torre de guaita dita El Telègraf.

Vocal: Antoni Remolins

18 de febrer

Igualada-Museu de la pell-Tossa de Montbui

Fem una visita amb guia al museu de la pell d'Igualada, on es veu la manera de treballar de l'època, en unes condicions molt dures. A més ens ensenyen les múltiples utilitats que té i l'aprofitament del cent per cent de tot el que se'n deriva.

Després passem a la part de la maquinària moderna on es pot veure l'abisme que hi ha entre una època i l'altra. En acabar anem al castell de la Tossa de Montbui que s'aixeca al cim de la muntanya de la Tossa. Al costat de l'església de Santa Maria del Castell resta una torre del segle X. L'església és un dels monuments medievals més interessants de Catalunya amb elements pre-romànics i romànics.

Vocal: Rosa Illa

18 de març

Dolmen del Collet d'en Gurri - Castell Ruf

A Vallromanes, comencem a caminar pel camí de can Corbera; per la importància que tenia aquest camí, era molt conegut també com la carretera de Can Corbera. És un camí que avui encara podem seguir en bona part, quan hi entrem des de la carretera de Granollers al Masnou, urbanitzat, travessa les instal·lacions del golf i la urbanització de la Torre Tavernera a partir de la qual s'acaba el paviment i continua el pas de terra fins arribar a Coll de Corbera. En el pas per dins la Torre Tavernera travessava un pont que ha desaparegut, camí molt transitat per fer desembosc amb els carros d'en Mero de Montgat que transportaven gabella per als forns de calç d'aquell poble.

El camí puja després de la casa de can Corbera i el final de la urbanització, fins aquest espai de transició, on s'obre a l'horitzó, ampli i de gran bellesa, des d'on marxa de cara al nord-oest un corriol que puja al turó de Sant Miquel i cap a llevant un ampli camí ens porta cap el Rocar i el bosc de can Mayoies, amb el camí de can Barbeta de cara a migdia per una solella de gran bellesa formant un faldar gairebé triangular on hi ha les vinyes de can Barbeta, amb la base al camí, baixant des d'aquest punt i de sota la casa per llevant sota les falces del turó de Sant Miquel al costat nord i el límit amb la propietat de can Gurri per migdia fins el camí de can Girona. Avui continuen els ceps plantats en aquesta terra saulonenca, amb abundor de cirerers entremig. El camí continua, però abans a la cara de llevant hi ha el pi de can Barbeta situat ran la cara de llevant del camí just després del trencall del camí de can Girona. Amb un canó de 2,45 metres i una capçada de 18 metres. De seguida trobem can Barbeta, l'última casa del terme municipal de Vallromanes pel seu cantó sud-est, abans del terme de Santa Maria de Martorelles, construcció de notable superfície i estructura ran la cara de camí en un estat de ruïna total. Després de la casa, seguint el camí en direcció a migdia, al límit de la propietat amb can Gurri, avui encara queden les restes de la bassa, buida, de forma rectangular i amb sifons per regular el pas de l'aigua, que també servia de safareig per rentar les dones de la casa, l'aigua arribava des de la font de can Barbeta que és una boca de mina situada més amunt del camí de can Barbeta, en el mateix torrent d'en Nofre. L'aigua anava canalitzada pel call que obren expressament per a la conducció amb un encaanat de gerrer fins a la bassa. Es conserva la boca de mina i el call però l'aigua no raja, perquè és conduïda amb manguera per regar els cireres de sota la casa.

Arribem a la zona de can Gurri, casa que fou totalment enderrocada i no en queda cap resta passant ran un roure de can Gurri, gran exemplar al marge esquerre del camí de la font d'en Gurri, anant de la casa a la font; s'enlaira altíssim i jeu les branques omplint d'ombres el camí, poc després s'arriba a la font de can Gurri, encara que un gran cartell en una de les bellíssimes albes posa el nom en la forma personal.

Situada poc més amunt d'on hi havia l'emplaçament